

Србија је земља са неразвијеном комуникационом инфраструктуром, и ако кроз њену територију прелазе неколико паневропских коридора. На домаћим, лошим, саобраћајницама годишње буде преко 35000 саобраћајних несрећа, у којима страда око 18000, а преко 500 људи изгуби живот. Потпуно је јасно да је развој саобраћајне инфраструктуре приоритет за нашу земљу како у безбедносном смислу, тако и као предуслов за економски опоравак.

Тим пре остаје нејасно, зашто је Влада Србије предвођена њеним премијером, на самиту западног Балкана и ЕУ, у Бечу, кандидовала три регионална пројекта саобраћајне инфраструктуре, у вредности од око 5 милијарди евра, који треба да подстакну развој путних праваца према Албанији?! То су аутопут Ниш-Приштина-Драч, пруга Београд-Подгорица-Скопље-Тирана и аутопут Београд-Подгорица-Тирана. Подсетимо, Генерални мастер план саобраћаја у Србији до 2027. године који је усвојила Влада Србије 2010. године као пројекат који је финансирала ЕУ, дефинисао је листу развојних пројеката до 2027 године. Сасвим оправдано међу овим пројектима се не налази аутопут Е80 Ниш – Приштина. Формирање троугла аутопутне мреже у Шумадији и Западној Србији, путеви у Источној Србији, Мачви, Срему и Банату приоритети су за Србију, а не путни правац ка Албанији.

Овакав концепт предложеног развоја приоритетних саобраћајница, очигледно нема никаквих интереса са потребама Србије и њеног становништва, али и те како има са геополитичким амбицијама појединих земаља ЕУ и експанзионизмом албанске етничке заједнице на простору Југоисточне Европе. Да су потребе наших грађана заиста водиле Владу Србије, она би пред представнике ЕУ, као моделом регионалног инфраструктурног пројекта, изашла са предлогом ревитализације плана, несрећног, аутопута Београд-Бар, што је да подсетимо, правац према држави у којој трећину од укупног броја становника чине Срби, исто као и у БиХ, те са којом имамо неупоредиву већу економску сарадњу него са Албанијом. Овако, ово је последњи пример у низу којима властодршци у Србији доказују да су лутке на жици бриселске бирократије, који се са презиром односе према сопственом народу и његовим интересима, а понизно се додворавају моћнијима и богатијима од себе.

(ДСС)